

Complexitatea problemelor

Ștefan Ciobâcă, Dorel Lucanu

Faculty of Computer Science
Alexandru Ioan Cuza University, Iași, Romania
dlucanu@info.uaic.ro

PA 2016/2017

- 1 Complexitatea problemelor
- 2 Complexitatea sortării
- 3 Complexitatea căutării divide-et-impera
- 4 Reducerea polinomială problemelor

Plan

- 1 Complexitatea problemelor
- 2 Complexitatea sortării
- 3 Complexitatea căutării divide-et-impera
- 4 Reducerea polinomială problemelor

De ce definim complexitatea unei probleme

Pentru o problemă rezolvabilă pot exista mai mulți algoritmi care să o rezolve.

De fapt dacă există unul, atunci există o infinitate. (De ce?)

Ce putem spune despre eficiența rezolvării unei probleme?

Definițiile de la eficiența algoritmilor pot fi ușor transferate la probleme.

Definiția complexității $O(f(n))$ a unei probleme

Oferă o margine superioară pentru efortul computațional necesar rezolvării unei probleme.

Definition

Problema P are complexitatea timp în cazul cel mai nefavorabil $O(f(n))$ dacă există un algoritm A care rezolvă P și $T_A(n) = O(f(n))$.

Definiția complexității $\Omega(f(n))$ a unei probleme

Oferă o margine inferioară pentru efortul computațional necesar rezolvării unei probleme.

Definition

P are complexitatea timp în cazul cel mai nefavorabil $\Omega(f(n))$ dacă orice algoritm A care rezolvă P are $T_A(n) = \Omega(f(n))$.

Algoritm optim pentru o problemă

Definition

A este algoritm optim (din punct de vedere al complexității timp pentru cazul cel mai nefavorabil) pentru problema P dacă

- A rezolvă P și
- P are complexitatea timp în cazul cel mai nefavorabil $\Omega(T_A(n))$.

Plan

- 1 Complexitatea problemelor
- 2 Complexitatea sortării**
- 3 Complexitatea căutării divide-et-impera
- 4 Reducerea polinomială problemelor

Problema sortării

Considerăm cazul particular al sortării tablourilor:

SORT

Input n și tabloul $a = [v_0, \dots, v_{n-1}]$.

Output tabloul $a' = [w_0, \dots, w_{n-1}]$ cu proprietățile: $w_0 \leq \dots \leq w_{n-1}$
și $w = (w_0, \dots, w_{n-1})$ este o permutare a secvenței
 $v = (v_0, \dots, v_{n-1})$.

Notății:

SORTED(a): tabloul a este sortat, i.e. $a[0] \leq \dots \leq a[n-1]$

Perm(v, w): w este o permutare a lui v

Sortare prin interschimbare (BubbleSort) 1/2

caracterizarea *SORTED*(a)

$$SORTED(a) \iff (\forall i)(0 \leq i < n - 1) \Rightarrow a[i] \leq a[i + 1]$$

unde $n = a.size()$. (Aceasta e parte a **domeniului problemei**.)

De la **domeniul problemei** la **algorithm**:

```
for (i=0; i < n-1; ++i)
  if (a[i] > a[i+1])
    swap (a, i, i+1);
```

Sortare prin interschimbare (BubbleSort) 2/2

Procesul de restabilire de mai sus trebuie repetat până nu mai sunt inversiuni:

```
while (posibil să mai existe inversiuni) {  
    for (i=0; i < n-1; ++i) {  
        if (a[i] > a[i+1]) {  
            swap (a, i, i+1);  
        }  
    }
```

(Acesta este pseudocod!)

Testul *posibil să mai existe inversiuni* poate fi verificat ținând minte poziția ultimei inversiuni:

BubbleSort: algoritmul

```

bubbleSort(a, n) {
    ultim = n-1;
    while (ultim > 0) {
        n1 = ultim;
        ultim = 0;
        for (i=0; i < n1; ++i) {
            if (a[i] > a[i+1]) {
                swap (a, i, i+1);
                ultim = i;
            }
        }
    }
}

swap(a, i, j) {
    temp = a[i];
    a[i] = a[j];
    a[j] = temp;
}

```

Evaluarea algoritmului BubbleSort 1/2

Corectitudine

Invariant bucla while: $a[\text{ultim}+1 .. n-1]$ include cele mai mari $n-1-\text{ultim}$ elemente din a și $\text{SORTED}(a[\text{ultim}+1 .. n-1])$

Invariant bucla for: $a[j] \leq a[i]$ pentru $j = 0, \dots, i$.

swap menține proprietatea $\text{Perm}(u, u')$, unde u este valoarea variabilei a înainte de swap și u' cea de după

Evaluarea algoritmului BubbleSort 1/2

Timp de execuție

- dimensiune instanță: n ($= a.size()$)
- operații măsurate: comparațiile care implică elementele tabloului
- cazul cel mai nefavorabil: când secvența de intrare este ordonată descrescător
- numărul de comparații pentru acest caz este

$$(n-1) + (n-2) + \dots + 1 = \frac{(n-1)n}{2} = O(n^2)$$

Sortare prin inserție directă (InsertSort) 1/2

Principiul de bază

```
for (j=1; j < n; ++j )  
    inserează a[j] în a[0..j-1] a.î. SORTED(a[0..j])
```

(Acesta este un pseudocod!)

Sortare prin inserție directă (InsertSort) 2/2

Analiza domeniului problemei

Poziția i pe care trebuie inserat $a[j]$:

- $i = j$ dacă $a[j] \geq a[j - 1]$;
- $i = 0$ dacă $a[j] < a[0]$;
- $0 < i < j$ și satisface $a[i - 1] \leq a[j] < a[i]$

$\implies a[i..j - 1]$ trebuie deplasate la dreapta cu o poziție!

– condiția pentru deplasarea la dreapta: $i \geq 0 \wedge a[i] > a[j]$

Algoritmic:

```
i = j - 1;
temp = a[j];
while ((i >= 0) && (a[i] > temp)) {
    a[i+1] = a[i];
    i = i - 1;
}
```


InsertSort: algoritmul

```
insertSort(a, n) {  
  for (j = 1; j < n; ++j) {  
    i = j - 1;  
    temp = a[j];  
    while ((i >= 0) && (temp < a[i])) {  
      a[i+1] = a[i];  
      i = i - 1;  
    }  
    if (i != j-1) a[i+1] = temp;  
  }  
}
```

Evaluarea algoritmului InsertSort 1/2

Corectitudine

Invariantul buclei for: $\text{Perm}(u, v) \wedge \text{SORTED}(a[0..j-1])$, unde u este valoarea curentă a variabilei a

Invariantul buclei while: $a[i+1], \dots, a[j-1] > temp$.

Invariantul buclei while și $a[i] \leq temp \vee i < 0$ asigură determinarea corectă a lui i , i.e. $\text{SORTED}(a[0..j])$.

Evaluarea algoritmului InsertSort 2/2

Timp de execuție

- dimensiune instanță: n ($= a.size()$)
- operații măsurate: comparațiile care implică elementele tabloului
- cazul cel mai nefavorabil: când secvența de intrare este ordonată descrescător
 - căutarea poziției i în subsecvența $a[0 .. j - 1]$ necesită $j - 1$ comparații
- numărul de comparații pentru acest caz este

$$1 + 2 + \dots + (n - 1) = \frac{(n - 1)n}{2} = O(n^2)$$

Selecția sistematică

Analiza domeniului problemei Proprietatea $MAXHEAP(a)$:

$$(\forall i \geq 0) 2i + 1 < n \implies a[i] \geq a[2i + 1] \wedge \\ 2(i + 1) < n \implies a[i] \geq a[2(i + 1))$$

$$MAXHEAP(a) \implies \max a = a[0]$$

Ideea algoritmului:

- se presupune $MAXHEAP(a)$
- dacă facem interschimbarea $swap(a, 0, n-1)$, noua valoare $a[n-1]$ e pe locul ei final și tabloul rămas de sortat este $a[0..n-2]$
- $a[0..n-2]$ se sortează în aceeași manieră

Ideea algoritmului mai algoritmică

```
heapSort(a, n) {  
    stabileşte MAXHEAP( a)  
    for (r = n-1; r > 0; --r) {  
        swap(a, 0, r);  
        restabileşte MAXHEAP( a[0..r - 1])  
    }  
}
```

(Acesta este pseudocod!)

Stabilirea proprietății de max-heap

Analiza domeniului problemei

- $MAXHEAP(a, \ell)$:

$$(\forall i \geq \ell) 2i + 1 < n \implies a[i] \geq a[2i + 1] \wedge \\ 2(i + 1) < n \implies a[i] \geq a[2(i + 1))$$

- $\ell \geq n/2 \implies MAXHEAP(a, \ell)$
- dacă $MAXHEAP(a, \ell - 1)$ putem stabili $MAXHEAP(a, \ell)$ inserând $a[\ell - 1]$ în $a[\ell..n - 1]$

De la domeniul problemei la algoritm:

```

j = ℓ;
while (există copil/copii a/ai lui j) {
    k = indexul copilului cu valoare maximă;
    if (a[j] < a[k]) swap(a, j, k);
    j = k;
}

```

Algoritmul HeapSort

```

insertInHeap(a, n, l) {
    isHeap = false; j = l;
    while (2*j+1 <= n-1 && ! isHeap) {
        k = 2*j + 1;
        if ((k < n-1) && (a[k] < a[k+1])) k = k+1;
        if (a[j] < a[k]) swap(a, j, k); else isHeap = true;
        j = k;
    }
}

heapSort(a, n) {
    for (l = (n-1)/2; l >= 0; l = l-1)
        insertInHeap(a, n, l);
    r = n-1;
    while (r >= 1) {
        swap(a, 0, r);
        insertInHeap(a, r, 0);
        r = r - 1;
    }
}

```

Evaluarea algoritmului HeapSort 1/2

Corectitudine Se bazează pe corectitudinea implementării operațiilor peste *max-heap*.

invariantul instrucțiunii **while** din **insertInHeap**: $(\forall i \geq \ell)$ dacă j nu este în arborele cu rădăcina în i , atunci $MAXHEAP(a, i)$

invariantul lui **for** din **heapSort**: $MAXHEAP(a, \ell)$

invariantul instrucțiunii **while** din **heapSort**: $MAXHEAP(a[0..r-1]) \wedge SORTED(a[r..n-1])$

Evaluarea algoritmului HeapSort 2/2

Timp de execuție

- dimensiune instanță: n ($= a.size()$)
- operații măsurate: comparațiile care implică elementele tabloului
- cazul cel mai nefavorabil: greu de spus
 - complexitatea timp al operației `insertInHeap`: $O(\log(n - \ell))$
 - dar construcția max-heap-ului necesită
 $O(n \log n) = O(\frac{n-1}{2}) + \dots + O(n)$ (se poate arăta că de fapt e $\Theta(n)$, a se vedea Cormen et al., 6.3)
 - complexitatea lui `while`:
 $O(\log(n - 1) + O(\log n - 2) + \dots + O(\log 1) = O(n \log n)$
- numărul de comparații pentru acest caz este $O(n \log n)$

Alți algoritmi de sortare

Exerciții pentru seminar.

Două întrebări despre algoritmi de sortare

- care este numărul minim de comparații executate în cazul cel mai nefavorabil?
- care algoritmi de sortare realizează minimul de comparații, i.e. care algoritmi sunt optimali?

Pentru a putea răspunde la cele două întrebări trebuie mai întâi să precizăm modelul de calcul peste care sunt construiți acești algoritmi.

Arborii de decizie pentru sortare: intuitiv

Presupunere: $a_i \neq a_j$ dacă $i \neq j$

Notăție: $i ? j \equiv$ se compară $a[i]$ cu $a[j]$

Construcția arborelui ce reprezintă comparațiile făcute de un algoritm:

- vârfurile interne conțin comparații $i ? j$;
- subarboarele din stânga conține comparațiile făcute în cazul $a_i < a_j$;
- subarboarele din dreapta conține comparațiile făcute în cazul $a_i > a_j$;
- vârfurile externe (frontiera) conțin permutări

Algoritmi reprezentați ca arborii de decizie (pentru sortare)

Definition

Arbore de decizie pentru n elemente:

- vârfurile interne: $i ? j$
- vârfurile pe frontieră: permutări ale mulțimii $\{0, 1, \dots, n-1\}$

Definition

Calculul unui arbore de decizie t pentru intrarea $a = (a_0, \dots, a_{n-1})$:
drum de la rădăcină la un vârf pe frontieră cu proprietatea

- dacă $a_i < a_j$: copilul din stânga lui $i ? j$ devine vârf curent;
- altfel copilul din dreapta devine vârf curent

Arbori de decizie pentru sortare

Definition

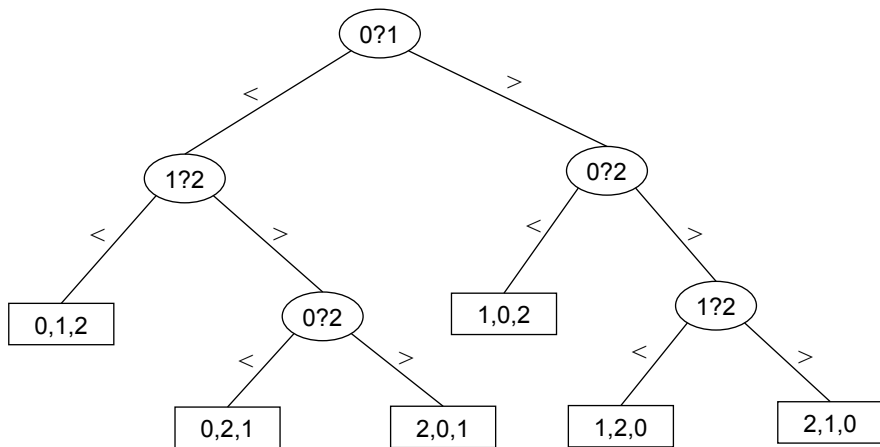
t (pentru n elemente) **rezolvă problema sortării**:

\forall intrare $a = (a_0, \dots, a_{n-1})$

calculul lui t pentru a se termină în π a. î. $a_{\pi(0)} < \dots < a_{\pi(n-1)}$

arbore de decizie pentru sortare: arbore de decizie care rezolvă problema sortării

Arborele de decizie pentru InsertSort

Complexitatea sortării

Timpul de execuție minim pentru cazul cel mai nefavorabil:

$$T(n) = \min_t \max_{\pi} \text{length}(\pi, t)$$

Theorem

Problema sortării are timpul de execuție pentru cazul cel mai nefavorabil $\Omega(n \log n)$ în modelul arborilor de decizie pentru sortare.

Corollary

Algoritmul HeapSort este optimal în modelul arborilor de decizie pentru sortare.

Plan

- 1 Complexitatea problemelor
- 2 Complexitatea sortării
- 3 Complexitatea căutării divide-et-impera**
- 4 Reducerea polinomială problemelor

Problema căutării

Instance o mulțime univers \mathcal{U} , o submulțime $S \subseteq \mathcal{U}$ și un element a din \mathcal{U} ;

Question $a \in S$?

Presupunem că \mathcal{U} este total ordonată și mulțimea S este reprezentată de tabloul $s[0..n-1]$ cu $s[0] < \dots < s[n-1]$.

Algoritm generic divide-et-impera de căutare: ideea

- se determină m cu $p \leq m \leq q$;
- dacă $a = s[m]$ atunci căutarea se termină cu succes;
- dacă $a < s[m]$ atunci căutarea continuă cu subsecvența $(s[p], \dots, s[m-1])$;
- dacă $a > s[m]$ atunci căutarea continuă cu subsecvența $(s[m+1], \dots, s[q])$;

Cei mai cunoscuți dintre acestia sunt:

- Căutare liniară (secvențială). Se alege $m = p$.
- Căutare binară. Se alege $m = \lceil \frac{p+q}{2} \rceil$.
- Căutare Fibonacci. Se presupune $q+1-p = \text{Fib}(k) - 1$

Algoritm generic divide-et-impera de căutare

```

pos(s, n, a) {
    p = 0; q = n - 1;
    2: alege m între p și q
    while ( (a != s[m]) && (p < q)) {
        if (a < s[m]) q = m - 1; else p = m + 1;
        5: alege m între p și q
    }
    if (a == s[m]) return m; else return -1;
}

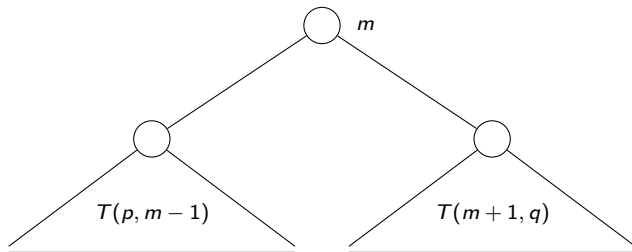
```

Algoritmi reprezentați ca arbori de decizie (pentru căutare)

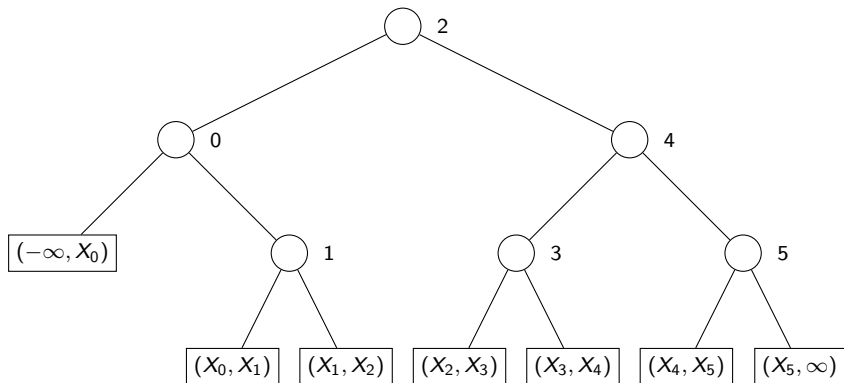
Definition

Arborele de decizie pentru căutare de dimensiune n : $T(0, n - 1)$, unde $T(p, q)$ este definit recursiv astfel:

- dacă $p > q$ atunci $T(p, q)$ este arborele vid;
- altfel, rădăcina este m e dat de instr. 2 sau 5, subarborele stâng este $T(p, m - 1)$ și cel drept este $T(m + 1, q)$
- vârfuri pe frontieră: $(-\infty, X_0), (X_0, X_1), \dots, (X_{n-1}, +\infty)$ în această ordine de la stânga la dreapta

$T(p, q)$ grafic

Exemplu de arbore de decizie pentru căutarea binară

Algoritmi reprezentați ca arbori de decizie (pentru căutare)

Definition

Calculul unui arbore de decizie pentru intrarea $[x_0, \dots, x_{n-1}]$, a :
parcurgerea unui drum de la rădăcină spre frontieră cu proprietatea

- ❶ dacă vârful curent este (X_i, X_{i+1}) (i.e., extern), atunci $a \in (x_i, x_{i+1})$ și calculul se **termină cu succes**;
- ❷ dacă vârful curent este m și $a = x_m$, atunci calculul se **termină cu succes**;
- ❸ dacă $a < x_m$ atunci rădăcina subarborelui stâng devine vârful curent;
- ❹ dacă vârful curent este m și $a > x_m$, atunci rădăcina subarborelui drept devine vârful curent.

Cazul particular al căutării binare

Lemma

Fie t arborele de decizie pentru căutare cu n vârfuri corespunzător căutării binare. Dacă $2^{h-1} \leq n < 2^h$, atunci înălțimea lui t este h .

Corollary

Timpul de execuție pentru cazul cel mai nefavorabil al căutării binare este $O(\log_2 n)$.

Proprietăți ale arborilor de decizie pentru căutare

Definition

Lungimea internă a lui t : $\text{IntLength}(t)$ = suma lungimilor drumurilor de la rădăcină la vârfurile interne.

Lungimea externă a lui t : $\text{ExtLength}(t)$ = suma lungimilor drumurilor de la rădăcină la vârfurile de pe frontieră (pendante).

Lemma

Fie t un arbore de decizie pentru căutare cu n vârfuri interne. Atunci:

$$\text{ExtLength}(t) - \text{IntLength}(t) = 2n.$$

Lemma

Lungimea internă minimă a unui arbore de decizie cu n vârfuri interne este:

$$(n + 1)(h - 1) - 2^h + 2$$

Complexitatea căutării

Theorem

Problema căutării are timpul de execuție în cazul cel mai nefavorabil $\Omega(\log n)$ în modelul arborilor de decizie pentru căutare.

Corollary

Căutarea binară este optimă în modelul arborilor de decizie pentru căutare.

Plan

- 1 Complexitatea problemelor
- 2 Complexitatea sortării
- 3 Complexitatea căutării divide-et-impera
- 4 Reducerea polinomială problemelor

Motivație

Mentalitate: "Dacă știu să rezolv problema Q , pot utiliza acel algoritm să rezolv P ?"

Intuitiv: Problema P se reduce la Q dacă un algoritm care rezolvă Q poate ajuta la rezolvarea lui P .

Aplicații:

- proiectarea de algoritmi
- demonstrarea limitelor: dacă P este dificilă atunci și Q este dificilă
- clasificarea problemelor

Reducerea Turing/Cook

Problema P se reduce polinomial la problema (rezolvabilă) Q , notăm $P \propto Q$, dacă se poate construi un algoritm care rezolvă P după următoarea schemă:

- ① se consideră la intrare o instanță p a lui P ;
- ② preprocesează în timp polinomial intrarea p
- ③ se apelează algoritmul pentru Q , posibil de mai multe ori (un număr polinomial)
- ④ se postprocesează rezultatul dat de Q în timp polinomial

Dacă pașii de preprocesare și postprocesare necesită $O(g(n))$ timp, atunci scriem $P \propto_{g(n)} Q$.

Exemplu: $\text{MAX} \propto \text{SORT}$

Fie MAX problema determinării elementului maxim dintr-o mulțime:

Input O mulțime S total ordonată.

Output Cel mai mare element din S .

Următorul algoritm rezolvă MAX:

- ① reprezintă S cu un tablou s (preprocesare);
- ② apelează un algoritm de sortare pentru s ;
- ③ întoarce ultimul element din s (postprocesarea);

\propto nu e întotdeauna o "reducere de la o problemă mai complexă la una mai simplă" !!!

\propto e mai degrabă "transformare" ...

Variante pentru submulțimea de sumă dată

SSD1

Input O mulțime S de numere întregi, M număr întreg pozitiv.
Output Cel mai mare număr întreg M^* cu proprietățile $M^* \leq M$ și există o submulțime $S' \subseteq S$ cu $\sum_{x \in S'} x = M^*$.

SSD2

Instance O mulțime S de numere întregi, M, K două numere întregi pozitive cu $K \leq M$.
Question Există număr întreg M^o cu proprietățile $K \leq M^o \leq M$ și $\sum_{x \in S'} x = M^o$ pentru o o submulțime oarecare $S' \subseteq S$?

SSD3

Instance O mulțime S de numere întregi, M un număr întreg pozitiv.
Question Există o submulțime $S' \subseteq S$ cu $\sum_{x \in S'} x = M$?

Exemplu: $SSD1 \propto SSD2$

SSD1

Input O mulțime S de numere întregi, M număr întreg pozitiv.

Output Cel mai mare număr întreg M^* cu proprietățile $M^* \leq M$ și există o submulțime $S' \subseteq S$ cu $\sum_{x \in S'} x = M^*$.

SSD2

Instance O mulțime S de numere întregi, M, K două numere întregi pozitive cu $K \leq M$.

Question Există număr întreg M° cu proprietățile $K \leq M^\circ \leq M$ și $\sum_{x \in S'} x = M^\circ$ pentru o o submulțime oarecare $S' \subseteq S$?

- ① nu există preprocesare;
- ② caută binar pe M^* în intervalul $(0, M]$ apelând un algoritm care rezolvă SSD2;

Acesta este un exemplu de reducerea unei probleme de optim la versiunea ei ca problemă de decizie.

Exemplu: $SSD2 \propto SSD1$

SSD1

Input O mulțime S de numere întregi, M număr întreg pozitiv.

Output Cel mai mare număr întreg M^* cu proprietățile $M^* \leq M$ și există o submulțime $S' \subseteq S$ cu $\sum_{x \in S'} x = M^*$.

SSD2

Instance O mulțime S de numere întregi, M, K două numere întregi pozitive cu $K < M$.

Question Există număr întreg M° cu proprietățile $K \leq M^\circ \leq M$ și $\sum_{x \in S'} x = M^\circ$ pentru o o submulțime oarecare $S' \subseteq S$?

- ① nu există preprocesare;
- ② calculează $M^* \leq M$ apelând un algoritm care rezolvă SSD1;
- ③ dacă $M^* \geq K$ întoarce 'DA', altfel întoarce 'NU';

Exemplu: $SSD3 \propto SSD1$

SSD1

Input O mulțime S de numere întregi, M număr întreg pozitiv.

Output Cel mai mare număr întreg M^* cu proprietățile $M^* \leq M$ și există o submulțime $S' \subseteq S$ cu $\sum_{x \in S'} x = M^*$.

SSD3

Instance O mulțime S de numere întregi, M un număr întreg pozitiv.

Question Există o submulțime $S' \subseteq S$ cu $\sum_{x \in S'} x = M$?

- ❶ nu există preprocesare;
- ❷ calculează $M^* \leq M$ apelând un algoritm care rezolvă SSD1;
- ❸ dacă $M^* = M$ întoarce 'DA', altfel întoarce 'NU';

Reducerea Karp

Se consideră P și Q probleme de decizie.

Problema P se reduce polinomial la problema (rezolvabilă) Q , notăm $P \propto Q$, dacă se poate construi un algoritm care rezolvă P după următoarea schemă

- ① se consideră la intrare o instanță p a lui P ;
- ② preprocesează în timp polinomial intrarea p
- ③ se apelează (o singură dată) algoritmul pentru Q
- ④ răspunsul pentru Q este același cu cel al lui P (fără postprocesare)

Dacă pasul de preprocesare necesită $O(g(n))$ timp, atunci scriem $P \propto_{g(n)} Q$.

Reducerea Karp este un caz particular de reducere Turing/Cook.

Exemplu: $SSD3 \propto SSD2$

SSD2

Instance O mulțime S de numere întregi, M, K două numere întregi pozitive cu $K \leq M$.

Question Există număr întreg M° cu proprietățile $K \leq M^\circ \leq M$ și $\sum_{x \in S'} x = M^\circ$ pentru o o submulțime oarecare $S' \subseteq S$?

SSD3

Instance O mulțime S de numere întregi, M un număr întreg pozitiv.

Question Există o submulțime $S' \subseteq S$ cu $\sum_{x \in S'} x = M$?

- 1 nu există preprocesare;
- 2 apelează un algoritm care rezolvă SSD2 pentru instanța S, M, M ;

Exemplu: SUBSET \propto DISJOINT

SUBSET

Instanță Două mulțimi S_1 și S_2 ($S_1, S_2 \subseteq \mathcal{U}$, \mathcal{U} mulțime univers).

Întrebare $S_1 \subseteq S_2$?

DISJOINT

Instanță Două mulțimi S_1 și S_2 .

Întrebare $S_1 \cap S_2 = \emptyset$?

SUBSET \propto DISJOINT:

- 1 se consideră la intrare o instanță S_1, S_2 a lui SUBSET;
- 2 calculează $t(S_1, S_2) = S_1, \overline{S_2}$
- 3 întoarce rezultatul întors de un algoritm care rezolvă DISJOINT pentru instanța $S_1, \overline{S_2}$.

Reducerea: proprietăți

Theorem

- a) Dacă P are complexitatea timp $\Omega(f(n))$ și $P \propto_{g(n)} Q$ (versiunea Karp) atunci Q are complexitatea timp $\Omega(f(n) - g(n))$.
- b) Dacă Q are complexitatea $O(f(n))$ și $P \propto_{g(n)} Q$ (versiunea Karp) atunci P are complexitatea $O(f(n) + g(n))$.